

Beslutningsforslag nr. B 144. Fremsat den 9. marts 2004 af Holger K. Nielsen (SF) og Aage Frandsen (SF)

## Forslag til folketingsbeslutning om »noget for noget«

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag om »noget for noget« på følgende områder:

1. Klageomkostninger skal betales af amter og kommuner, når klageren får ret.
2. Hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføring.
3. Kommuner, der ikke følger op på langvarig sygdom, skal betale sygedagpenge, også udover 1 år.
4. Virksomheder, der bruger bedriftssundheds-tjenesten, skal belønnes.
5. Offentliggørelse af virksomheder, der ikke følger klageafgørelser.
6. Kun skovejere, der tilgodeser miljø og natur, skal have tilskud.
7. Landmænd skal betale for oprensning af vandløb.
8. Bøde for for sen indberetning af aktiverede.
9. Bøde ved udeblivelse fra planlagt operation.

## Bemærkninger til forslaget

### *Almindelige bemærkninger*

Tanken om, at man skal belønnes for en ekstra indsats, findes i næsten alle politiske ideologier, så selv om Socialistisk Folkeparti langt fra har samme ideologi som regeringen, kan Socialistisk Folkeparti et stykke af vejen støtte regeringens tanker om »noget for noget«: at de, der yder en ekstra indsats, skal belønnes, og at de, der sjusker, skal straffes.

Men for Socialistisk Folkeparti er det vigtigt at skelne mellem dem med mange ressourcer – hvor princippet ofte er rimeligt – og så dem, der har svært ved at få deres tilværelse til at fungere. Med hensyn til de sidstnævnte er princippet ofte helt urimeligt. Det er også vigtigt at stille krav om noget for noget til offentlige myndigheder, landbrug og andre virksomheder.

Her fremlægger Socialistisk Folkeparti en række noget for noget-forslag, og Socialistisk Folkeparti er naturligvis villigt til at drøfte flere ideer.

### **I. Noget for noget i det offentlige**

#### *1. Klageomkostninger skal betales af amter og kommuner, når klageren får ret*

Der er forskel på, hvor gode afgørelser amter og kommuner træffer. I en række tilfælde kommer der klager, som belaster det administrative system. I dag er det faktisk sådan, at der kan være en direkte økonomisk fordel for en kommune i at træffe forkerte afgørelser og at træffe den samme forkerte afgørelse igen og igen.

For at give et ekstra incitament til at træffe korrekte afgørelser foreslås det, at amter og kommuner betaler udgiften til disse klager i de tilfælde, hvor de går imod den oprindelige afgørelse. Det svarer til, hvad man gør ved domstolene. Her er det normalt den tabende part, som betaler sagsomkostningerne ved en retssag.

Bedre afgørelser i første omgang er også vigtige for borgerne – det kan være meget belastende at skulle klage og gå at vente i lang tid på, at retfærdigheden sker fyldest.

De penge, der kommer ind på denne måde, tilføres det kommunale og det amtskommunale bloktilskud og kan f.eks. bruges til efteruddannelse af sagsbehandlere.

#### *2. Hurtigere sagsbehandling ved familiesammenføring*

Personer der ønsker familiesammenføring, og som selv sørger for at give oplysninger til myndighederne, skal have en særlig hurtig sagsbehandling – det vil samtidig lette sagsbehandlingen, så sager kan afsluttes hurtigt. Det er naturligvis vigtigt, at myndighederne omvendt sørger for, at alle ansøgere på deres eget sprog får klar besked om, hvor de skal aflevere hvilke oplysninger og hvornår.

Staten garanterer til gengæld, at alle sager afsluttes på højst 2 måneder, undtagen hvis der foreligger en konkret begrundelse for forsinkelsen.

#### *3. Kommuner, der ikke følger op på langvarig sygdom, skal bære en større del af omkostningerne*

I dag er det meget forskelligt, hvor stor en indsats kommunerne yder for at få langtidssyge i arbejde. En årsag er, at kommunerne får refunderet 50 pct. af udgiften til sygedagpenge, og at kommunen, efter at en person har været syg i 1 år, kan tage sygedagpengene fra den pågældende.

Socialistisk Folkeparti foreslår »noget for noget« ved, at kommuner med en dårlig opfølgning skal bære en større del af omkostningerne ved langvarig sygdom. Det kan ske ved, at statens refusion nedsættes fra 50 pct. til f.eks. 30 pct. eller ved, at varighedsbegrænsningen på sygedagpenge afskaffes – eller begge dele.

Ved at varighedsbegrænsningen afskaffes, opnås samtidig en væsentlig administrativ forenkling, og et af de værste huller i det sociale sikkerhedsnet bliver lukket. Det er jo ikke rimeligt som i dag at ramme dem, der er syge; det er derimod de kommuner, der ikke gør nok ud af opfølgningen over for syge, der skal rammes af »noget for noget«.

## II. Noget for noget i virksomhederne.

### 4. Virksomheder, der bruger bedriftssundhedstjenesten, skal belønnes

Virksomheder, som ikke er pligtige til at hente arbejdsmiljørådgivning fra en bedriftssundhedstjeneste (BST), men som alligevel får sit arbejdsmiljø gennemgået og forbedret gennem køb af faglig BST-rådgivning, bør belønnes, f.eks. med en ret til at lægge egne oplysninger om og mål for forbedringer af arbejdsmiljøet ud på den hjemmeside, som Arbejdstilsynet vil lave over virksomheder med arbejdsmiljøcertifikat.

### 5. Offentliggørelse af virksomheder, der ikke følger klageafgørelser

Virksomheder, der ikke vil følge en afgørelse fra et klagensævn, skal offentliggøres. Det giver større gennemskuelighed for forbrugerne – hvilke virksomheder opfører sig ordentligt? – og det er til gavn for de virksomheder, der opfører sig ordentligt.

### 6. Kun skovejere, der tilgodeser miljø og natur, skal have tilskud

Alle tilskud til skovdrift skal målrettes, så de belønner de skovejere, der tager særligt hensyn til natur- og miljøforanstaltninger.

### 7. Landmænd skal betale for oprensning af vandløb

I dag bruger amter og kommuner mange penge på at oprense vandløb for planter m.v. Det sker overvejende af hensyn til den del af landbruget, der har brug for at dræne deres marker. Disse planteavlende landmænd får samtidig hektarstøtte fra EU.

Socialistisk Folkeparti foreslår, at de pågældende landmænd betaler for denne ydelse, ligesom almindelige mennesker betaler for få afledt deres spildevand.

### 8. Bøde ved for sen indberetning af aktiverede

Virksomheder og institutioner, der har ansvar for aktivering af arbejdsløse eller kontanthjælpsmodtagere, og som ikke straks indberetter eventuelle forsømmelser m.v. med hensyn til de aktiverede, skal betale en bøde. I dag er det typisk de aktiverede, der bliver

straffet ekstra hårdt som følge af manglende indberetning, selv om selve indberetningen ikke er deres ansvar.

Manglende indberetning har vist sig som et voldsomt problem mange steder, og det kan koste de ledige mistede dagpenge i uger og måneder. Det er et brud med »noget for noget«-princippet, at disse mennesker skal straffes for andres forsømmelser.

## III. Noget for noget for borgerne.

### 9. Bøde ved udeblivelse fra planlagt operation

For mange udebliver fra en planlagt operation. Det betyder, at dyrt personale og udstyr må stå ubrugt, og det er med til at øge ventetiden til en operation. Problemet i dag er, at det er gratis at udeblive. Nogle vælger bevidst at blive væk, andre sjusker, fordi det ikke koster dem noget. Amterne bør have mulighed for at give en bøde på op til f.eks. 500 kr. Det vil uden tvivl hjælpe på folks hukommelse – idet det dog er vigtigt, at demente og andre grupper med særlige problemer ikke bliver omfattet. Der skal også være mulighed for at melde afbud, og endelig kan der i enkelte tilfælde være gyldig grund til udeblivelse uden afbud.

Socialistisk Folkeparti er generelt imod brugerbetaling på sygehusene, men her er der jo ikke tale om brugerbetaling, men netop ikkebrugerbetaling!

Og princippet skal gælde begge veje: Ved aflysning eller længere ventetid efter det aftalte mødetidspunkt skal patienten have en økonomisk kompensation. Det vil give sygehusene en tilskyndelse til at planlægge således, at man undgår lang ventetid. I de tilfælde, hvor f.eks. en større akut operation nødvendiggør aflysning eller lang ventetid, er det rimeligt, at de mennesker, det går ud over, får en kompensation.

Der kan tilføjes, at Socialistisk Folkeparti til gengæld er klart imod regeringens tanker om at indføre bøder ved udeblivelse fra en aftale på socialkontorerne. Her kommer mange mennesker, der har dårligt styr på deres liv, og det er i forvejen svært nok at være socialrådgiver på grund af mange konflikter med klienterne. At indføre bødegebyr her vil blot gøre det hele endnu mere besværligt, og besparelsen er næppe til at få øje på, måske tværtimod.

*Skriftlig fremsættelse*

**Holger K. Nielsen (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om »noget for noget«.*

(Beslutningsforslag nr. B 144).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.